







СУЗ — ЁШ ИЖОДКОРЛАРГА



ШУКУР ЖАББОР

Ошиғинган десам. Дунё сенга қиморми Ошиқ ўйнамасан, деди.

Бўйганинга бўйлай, дедим Ўсма бўлиб ўсадирман Қошинга қўясан деб.

Деди: боқ, ой қошимга Ўсма эмас, осмонда Юлдузлар сугоралдир.

Айрилиқдан сарғариб Хиного айландим-ку Қўлинга суртасан деб

Деди: ол бармоғим Ўзи яшнайди, қара, Хинодан хира тортайти.

Дедим: кўп куйдирдинг, Куқун бўлдим сурмадай, Кўзинга сурасан ҳали.

Кўзимга сурсам сени Оғирлашар кийригим, Қабоғим ёпилар, деди.

Дедим: сочинг аланга Қўлимни куйдирдинг-ку, Қўлингни сўраб келсам.

Деди: куйган қўлга шунчалик, Менинг илкimgа етгай Фақат дили куйганлар...



ОЙДИНИСО

Ўсиб бораверса бу йўллар, Ўсиб бораверса бу йўллар. Худди шундай бўлса Қолган ҳаммаси. Худди шундай бўлса... Ичаверсам нафасинг титраб, Тиниб кетаверса кўзларим, Оёғим, кўлларим шалвираб Бўлмас бирорта йиқилар жойим Кўксингдан бошқа.

Биласанми, жоним юрагинг Кулоғимга айтмоқда алла. Ва ниҳоят айтмоқда алла. Ўс-иб бо-ра-вер-са...

Осмонни кучишди не-не шоирлар, Мажнунлар саҳродан тондилар кўним, Сувга-да ошиқди ошиқ Тоҳирлар — Мен қайга кетайин, севгилим.

Кимдир юлдуз терди маъшуқасига, Кимдир ясаб берди ойдан тиллақош. Дунё ҳада этди бир қарошига — Севгилим, топиб бер менга ёрилтош.



ДИЛНОРА БЕГИМ

ИШОИ

Хаёл олиб кетар Қашқадарёга, Ҳижронинг кўлларин ушлайди тушим. Тувларим бекиниб шоҳи-ҳаёга, Шарпасин келтирар бахтимнинг қушин.

Кишлоғимнинг кекса мажнунтолининг, Кўйлаги тебратар муҳаббатимни. Ўтиб кетаётган йиғирма бирининг, Баҳори ўғирлар ҳаловатимни.

Пурвиқор тоғларим берган товуши, Табассум илинин хониш қилади. Кумуш эртақ айтган севги болиши, Аллалаб рўҳимни ёниш қилади.

Ковушини ечиб қўяди армон, Садақ бўлар унга кўзим ёмғири. Соғинч сўроқларга айлайди қурбон: Кутмоқда-ку, сени ҳамроҳ тақдир.

Ҳайқириб оқаман шалола каби, Меҳр мактубига бўлиб малика. Бағрим осмони шул дугоналарин — Чорлайман мафтункор лола сайлига.

Садоқатнинг тиғи кўксимда нишон, Соҷларим ториде ишқинг ноласи. Алшимасан сени дуларга ишон, Содда юрагимнинг ошиқ боласи.

Қайга кетмай, кўзларини қайлайди осмон. Бундаги еллар ўйинга тушади елкаларимда. Узилган япроқлар қитқилаб ётади оёқларимни. Сиз узокдан қарайсиз менга... Ҳозир... кўзларимни юмаман ва ҳамма нарса тугайди.



САЙЕРА ХУДИНАЗАРОВА

Йиллаб кутдим сени бир интиқ бўлиб, Пайдо бўлар эдинг сен ширин тушда. Қайларда юрардинг, қайларда кездинг, Қай боғларни қилдинг ўзинга гўша.

Мана, кириб келдинг умрим фаслига, Камалак рангида ёнди кунларим. Севгимиз эртақка айланган чоғи Кундузга эврилди зулмат тувларим.

Сен мени тарк этма энди ҳеч қачон, Бир мўъжиза яса қалбимда маним. Рўҳлар оламида яшайман энди, Чексиз осмон эрур менинг ватаним.

Аммо насиб этмас бизларга висол — Рўҳим билан шундай севганлигим рост. Буларнинг қошида майдадир бари — Мазносин йўқотиб кўяр эҳтирос.

Йиллаб кутдим сени бир интиқ бўлиб, Шабнамдек алтирар кўзимдаги ёш. Хаёлда туташиб кетар барибир Сендаги соғинчу мендаги бардош.



ДИЛАРАБО МИНГБОВА

Қотиб... суратга айланар дунё. Кўксимга қўниб ўтган лаҳзалик нафас суғуриб кетайди жонимни. Ҳозир... қўёш қўлайди ва ҳаммаси тугайди. Сиз узокда қоласиз энди...

Нимадир рўй бериши керак ахир бир умр кутиб яшолмайди бу далалар, ёмғирларини. Ураб... ўрмалаб келаятган бу йўллар, кўзларимни чирмаб бораётган чирмовик Сизни олиб кетаяпти... Аммо борсиз-ку, борсиз, сиз қолиб мен севиб қолаятган кўзларим ўсаётган йўллар сиздан мени олиб кетаяпти...

ОТАМНИ ЭСЛАЙМАН

Отам Сайёр баҳоли қудрат илм ва маърифат, адабиёт ва санъатнинг макъени кўтариш учун хизмат қилдилар. Улар фақатгина иқтидорли шоир бўлибгина қолмай, меҳрибон ота ҳам эдилар. Биз тўрт фарзанд шундай бир гўзал адабий муҳитда ўсиб камолга етдик. Уйимизга таниқли шоир ва ёзувчилар, рассомлар, умуман олганда, санъат аҳли йиғилишарди. Биз санъат муҳитида нафас олиб улғайдик. Ҳар йили 5 июл — отамнинг туғилган кунини ёр-биродарлар, қариндош-уруғлар йиғилишиб, кенг даврада нишонлар эдик. Минг афсуски, бевақт ўлим отамизни орамиздан олиб кетди. Аммо шеър кўшиқлари, асарлари муҳлислари дилларида, тилларида янграб турган экан, серкирра ижодкор Сайёр номи ҳеч қачон унутилмайди. Сарвар ФАЙЗУЛЛА



САЙЁР

ЎЛИМДАН ҚЎРҚМАЙМАН

Ўлимдан қўрқмайман, Хаёт лаззатин Тотдим, тотяпман, тотаман ҳали, Битган йўқ ҳозирча иззатим, Нар тора турсин ўлимнинг гали. Ўлимдан қўрқмайман, Баҳоли қудрат Шеър эдим, ишладим, гоҳи чарчадим. гоҳида йўллардан ўтдим ҳам мудраб, Қолиб кетмадим ҳам аммо барчадан. Худбинлик эмас бу! Боламини севдим, Юрак садоқати юракка тирак, Ҳаётни аслида яхшироқ, девдим, Вожиб бўлавермас экан ҳар тилак. Шукурки, дўстимни қўймадим якка, Муҳаббат юзига суртмадим қора. Сиздирдим азобин ўзим юракка, Ўзгалар қалбини этмадим яра. Инсонча яшадим. Гар ўтган бўлса...

Ўзр, хом сут эмган бандаман. Яхшилик эди у — не тутган бўлсам, Заҳрин олиб қолдим танда ман! Мен сиздан розиман, бўлсангиз рози Бошим кўкка етар, инсонлигим — шу. Бугун ҳаддим сиғиб, кўнглимни ёзиб, Ичиб тўймайман зилот сув!!! Ўлимдан қўрқмайман, юриб саломат Насиба, ризқимиз териб кетамиз. Ўлимдан қўрқмайман, хаёт — омонат! Келажак қўлига бериб кетамиз! Душманим йўқ эмас, гоҳида мақтаб, Мени лаққиллаш вақтин қўрганман. Лекин ўлганимда ёзиб мен ҳақда Тагига қўл қўйса бундан қўрқаман!..

“АЛПОМИШНИНГ ҚАЙТИШИ”

Анчадан буён спектакл қўриб кўзимга ёш олмагандим. Бу сафар эса... Ҳалқ дардини куйлаган, Ҳаққа қўл бўлган бахши шоир образини яратган актёр (Абдуғани Рўзиев) ижроси фақат менинг эмас, барча томошабинларнинг юрагини ларзага солди, десам



Премьера

ул (К.Умиров), Бодомбек (Д.Садрова) ва бошқа образлар ижрочилари ҳам ўзларига топширилган ролларга масъулия билан ёндашганлар. Муқимий номидига театрда саҳнага қўйилган шоир ва драматург Усмон Азимовнинг “Алпомишнинг қайтиши” пьесаси премьерасини театр муҳлислари кизгин кутиб олдилар. Асарни истеъдодли режиссёр Валиқун Умаров саҳнага олиб чиқди. Муслика муаллифи — бастакор Баҳрулло Лутфуллаев. Асар рўҳига мос ва қаҳрамонлар характери оқишага хизмат қилувчи саҳна безакларини расом Шухрат Абдумаликов ишлаган. Либослар расоми Олга Белогужева ҳам давр, ҳам қаҳрамонлар характери нуктаи назаридан мос кийим-кечаклар танлашга муваффақ бўлган.

Абдул Ғани ЖУМА олган сурат



Абдул Ғани ЖУМА олган сурат

Сабоҳат ПАРМОНОВА

РАҲМАТ, ЗУБАЙДА!

— Зубайдагача рафиқамни кўрган, тахшис қўйган, даволаган қанчадан-қанча дўхтирлардан гинам йўқ, — деб ҳикоя қилади Асилбек Шодмонқулов. — Нима ҳам дея олардим, Баҳринисога Оллоҳ томонидан шунча азоб буюрилган экан-да! Зубайда эса бир кўргандаёқ унинг қандай касалга йўлиққанини тушуниб етганига қойилман. Отасига минг раҳмат! Унинг гаги билан Тошкент шаҳрига йўлланма олдим. Казо-казо “дўхтир”лар текширишди, билишди. Зубайда айтганидек, ошқозондага ўсимта бор экан. Зудлик билан жарроҳлик операциясини ўтказишди. Ҳозир рафиқам уйда, анча соғайиб, қувватга кириб қолди. Ҳар қалай, қурақ куни бор экан, ҳар икки гагининг бирини да “Қачонлари ўлиб кетар эдим, Зубайда кизимга раҳмат!”, деб қорибди. Холниса қалтироқ бир ҳолатда, кўз боши шилишиб, тинимсиз қайт қилишдан шикоят қилиб, касалхонага тушди. Қайси бир барака топтур шифокор қўриб “гастрит” деб тахшис қўйди, “ошқозони ва

Орағиздаги одамлар

даволаш факултетини тугаллаган, Киев шаҳридаги республика кўз касалликлари клиникасида икки йил ишлаб келган. Зоминда ун беш йилдан бери шифокорлик касбини ардоқлаб келгани, ўз билими, тажрибаси, лаёқати билан зоминлик юзлаб, мингларча беморларнинг жонига оро киргани, дардига малҳам топгани рост. Қосим Тошбоев, Шавкат Эгамқулов, Саломат Тўраева, Асад Соинпазаров, Маҳмуд Азимов, Холқ Қўрбон, Берди Ғайбуллаев каби кўплаб зоминликлар бу кичкина жуссали, тўри сўзла, билдирган ҳақими қизинг энг яқин синглиси, кизин, опаси деб биладилар. Боиси, Зубайда ўз касбига фидойилиги билан, энг асосийси, одамликлиги билан ва тийрақ назари билан одамлар меҳрини қозона олган. Биз ҳам зоминлик дўхтир кизимизга “қўлингиз дард кўрмасин, хамиша элингиз ардоғида юринг”, дейимиз. Ориф ОККУЛОВ, Меҳнат ФАХРИЙОВ, Зомин тумани, Кўнғирбой кишлоғи

Advertisement for O'zbekiston adabiyoti va san'ati featuring contact information, a list of authors (Shukur Jabbor, Oydiniso, Sayera Xudoinazarova, Dilarabo Mingboeva), and details about the journal's publication and subscription.